SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 182. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 23, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 23-го ВЕРЕСНЯ 1992 Ч. 182. РІК XCIX.

ОБЛИТО ФАРБОЮ ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКОВІ

Львів (УНІАР). — Тут у четвер, 17-го вересня, невідомі вандали облили фарбою щойно встановлений пам'ятник Тарасові Шевченкові на проспекті „Свобода". Це не перший випадок вандалізму. Як уже інформовано, 9-го вересня злочинці пограбували та спалили хату-музей Т. Шевченка в селі Шевченковому (Кирилівці) на Черкащині.

Нарада керівників національно-культурних товариств, у якій взяли участь представники Уряду та Верховної Ради України, ухвалила спільну заяву з осудом вандалізму. „З почуттям великого обурення ми дізналися про акт вандалізму — спалення національної святині українського народу — хати батьків Т. Шевченка", — пишуть автори.

Заяву підписали представники 30 культурно-національних товариств України.

Голова Українського Фонду Культури Борис Олійник висловив рішучий протест проти низки варварських акцій в Україні, зокрема паплюження могили поета Василя Стуса, наругу над меморіялом Вічного вогню у Києві, збройний напад на Львівський Музей та інші випадки. Б. Олійник звернувся до правоохоронних органів з проханням докласти всіх зусиль для виявлення злочинців.

УКРАЇНА СТАЛА ЧЛЕНОМ РАДИ ЕВРОПИ

Київ (УНІАР). — Як повідомили 20-го вересня з бюра Ради Европи, за Україною визнано статус спеціяльно запрошеної держави у цій міжнародній організації. Тепер Україна має змогу взяти практичну участь у праці цієї авторитетної европейської структури, до якої входять близько 30 країн.

Як відомо, Україна вже є членом інших політичних і економічних організацій міжнародного рівня, зокрема — Наради в справах безпеки і співробітництва в Европі, Світового банку реконструкції і розвитку, та Міжнародного валютного фонду.

У надзвичайному засіданні комітету міністрів Ради Европи взяли участь представники 11 країн, які входили до совєтської імперії. Україну представляли перший заступник міністра закордонних справ України Микола Макаревич, заступник міністра Ігор Турянський та інші офіційні особи. Останній 15-го вересня пові домив зі Стамбулу, що „Україна має найкращі шанси серед інших колишніх республік СССР стати членом Ради Европи", і ось це прагнення України здійснилося. Однак, европейська громадськість хоче бути певною, що в Україні демократичні зміни справді мають незворотний характер, зауважив І. Турянський.

А. Руцького приготовляють на прем'єра Росії

Москва. — Газета під назвою "24", що її видає інформаційне агентство ІТАР-ТАСС повідомила, що теперішнього віцепрезидента і колишнього афганського генерала Александра Руцького приготовляють на нового прем'єр-міністра Російської федерації. Згадане видання твердить, що вже навіть готовий указ президента Бориса Єльцина про назначення Руцького на керівника уряду Росії. Його першим заступником має стати Аркадій Вольський, який тепер очолює Російський союз купців і підприємців.

На думку газети "24" вимога про заміну уряду, очолюваного тепер Єгором Гайдаром, вийшла з кіл Верховної Ради Росії, яка розпочалася в Москві 22-го вересня. Незабаром, інформує ІТАР-ТАСС, буде опублікований новий склад уряду Руцького.

Інші російські видання, зокрема „Ізвєстія", покищо не подали цієї інформації до загального відома, зназначи мабуть, що Руцький ледве чи дасть собі раду з розхристаною російською економікою і політичною зрізничкованістю у спільноті. Крім того він може допровадити до загострення відносин між Росією і новопосталими на руїнах комуномосковської імперії незалежними державами, — кажуть політичні спостерігачі.

МИР У СВІТІ МУСИТЬ БУТИ ЗБЕРЕЖЕНИЙ — КАЖЕ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА

Ню Йорк. — Агентство Ассошіейтед Пресс й інші засоби масової інформації присвятили більше як звичайно уваги виступові на сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй президента Джорджа Буша, який заявив представникам 177 членських країн, що встановлений тепер мир у світі мусить бути за всяку ціну збережений, а мирові збройні сили ООН, так звані „голубі шоломи", які стали символом надії багатьох народів, зокрема тих, які тількищо здобули свободу, і тому вони, мирові сили, мусять бути не тільки скріплені, але технічно добре випосажені.

На думку президента Дж. Буша страх перед атомовою атакою, чи зударом великодержав з вжиттям нуклеарної зброї, зчез, але це не означає, що разом з цим зчезла назавжди загроза воєнних конфліктів, бо у світі існують ще мілітарні сили, які, на жаль, не прийняли ще пляну загального замирення під наглядом ООН. На думку Президента ЗСА Рада Безпеки ООН мусить відігравати головну ролю у придушенні і ліквідації конфліктів, а мирові сили тієї організації повинні стати на сторожі миру у всьому світі.

Буш заявив, що Департамент оборони ЗСА розпрацює і опублікує незабаром американську концепцію забезпечення миру і підкреслив, що на підставі цієї концепції мирові сили ООН зможуть користуватись военними американськими базами і допомогою американських воєнних спеціялістів. Президент Дж. Буш обіцяв узгіднити цю концепцію з урядами усіх членських країн Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО).

Політичні коментатори підкреслюють, що хоч Буш і підтримав у своєму виступі мирову програму генерального секретаря ООН Бутроса Бутроса Галі, але стримався, мабуть з огляду на недалекі вже президентські вибори, від грошевої пропозиції, створення більшого „мирового фонду" в розмірі одного більйона долярів. Агентство АП пригадує, що ЗСА винні касі ООН 733,1 міл. долярів, які ЗСА мусітимуть сплатити до кінця цього року.

Кажучи про мирові сили ООН, Буш кілька разів підкреслив, що ці сили мусять бути готові до скорої дії, щоб таким способом вже в зародку зліквідувати загрозу для миру і що країни, які погодяться включити свої військові частини до мирових сил, повинні з цим погодитися і довіряти командуванню мировими силами.

Виступ Буша оплескували тільки тоді, як він закінчив промову, але судячи по реакції численних делегатів, які охоче давали інтерв'ю засобам масової інформації, промова Буша подобалася усім і, як заявив представник Франції, була дуже реалістична.

Поза ООН Буш виступив на обіді, що його зорганізували місцеві республіканці для збору фінансів на покриття кампанії президентських виборів. Ввечорі Буш від'їхав до Вашінгтону.

Американську делегацію на сесії Генеральної асамблеї очолює виконуючий обов'язки державного секретаря Лоренс Іглбергер. В понеділок, 21-го вересня Іглбергер зустрівся з міністром Великобританії Гердом, головою японського міністерства закордонних справ Місіо Ватанабе, президентом Південної Кореї Ро Де У, президентом Нікарагуа Віолетою Чаморро, а також з міністром закордонних справ Російської федерації Андреєм Козирєвим.

Пастор Я. Папроцький обраний головою Українських Баптистських Церков

Бервин, Ілл. (ог). — В українській баптистській церкві Чикагської митрополії, яка міститься в Бервині і старшим пресвітером якої є пастор Олекса Гарбузюк, в днях 4-6-го вересня відбулася 47-ма конвенція Об'єднання Українських Євангельсько - Баптистських Церков у ЗСА. Гасло конвенції: „Свобода народу".

У п'ятницю о год. 2-ій по полудні відбулися наради Управи Об'єднання, на яких вирішено, щоб у кожній області України мати своїх місіонерів і продовжувати допомагати в будові домів молитви-храмів в Україні. Саме тепер там будується понад 150 молитовних храмів і об'єднання вже асигнувало на цю ціль тисячі долярів.

У п'ятницю о год. 7-ій вечора відбулося прилюдне відкриття конвенції і цим надхненним Богослуженням керував голова Об'єднання пастор Володимир Домашовець. З'їзд отримав чимало привітань і особисто вітали конвенцію гості з України. Старший пресвітер великої баптистської церкви в Луцьку, пастор Ананій Жовнір, який був і головним промовцем з'їзду, сердечно вітав з'їзд і всі його церкви, і від усіх церков України. Гостя із Польщі Надія Янюк привітала з'їзд від баптистської церкви в Варшаві і Об'єднання баптистських церков Польщі. Пастор Всеволод Рожко, голова Тихоокеанського об'єднання, який тільки кілька місяців, як прибув із України, також вітав з'їзд разом із іншими делегатами та гістьми. Головну проповідь на тему „Духовна воля" виголосив гість з України пастор А. Жовнір.

У суботу на протязі цілого дня відбувалися ділові сесії з'їзду, які відзначалися високим рівнем. Делегати з радістю слухали звіти про успіхи діла Божого, про висилку Біблій, Нових заповітів, Біблій для дітей та іншої духовної літератури в Україну. Об'єднання вже допомогло у будові багатьох храмів в Україні. Конвенція прийняла важливі резолюції, в яких висловлені бажання підтримувати молоду, але вже вільну і незалежну Україну, вислати спеціяльне привітання народові України, її Урядові, президентові Леонідові Кравчукові, а також вислати спеціяльного листа до президента ЗСА Джорджа Буша із закликом допомагати Україні економічно. З'їзд обрав також новий провід, який очолив пастор Ярослав Папроцький, а на його заступника обрано висококваліфікованого молодого пастора Олександра Калиніна, який недавно прибув із Києва, де він був другим пастором однієї із найбільших баптистських церков столиці України. Пастор В. Домашовець, голова Всеукраїнського ЄББратства у світовому маштабі, а пастор Олекса Гарбузюк — генеральний секретар об'єднання і старший пресвітер.

В суботу ввечорі програма почалася під проводом Мойсея Ковальчука, на якій промовляв пастор Микола Мартинчук, який недавно прибув із Криму. Проповідь була глибоко-духовна і патріотична. Промовець підкреслював, що коли ми стали на шлях повної свободи, то вже не треба оглядатися, а йти вперед до високої мети життя. На цій програмі з особливим привітом виступили заступниця головного предсідника УНС Гльорія Пашен від Головного Уряду і членства УНС. Присутні з особливим задоволенням слухали виступ Г. Пашен про зріст УНС, до чого причинився також і секретар 17-го Відділу УНС при Українській баптистській церкві Ярослав Билень.

У неділю, 6-го вересня, відбулися величні Богослуження із високим духовним і побожним піднесенням. Головний промовець пастор А. Жовнір полонив увагу слухачів і проповіддю Слова Божого і зворушливими оповіданнями про успіхи церков у незалежній Україні. На цьому Богослуженні учасники з'їзду пожертвували на працю Божу в Україні понад 50,000 дол.

Після полудня, о годині 3-ій програма сестер, під проводом Ніни Возної, голови Об'єднання Сестер. Жіночий хор в українських строях своїм співом захоплював увагу слухачів. Виступи сестер з України, Польщі та інших країн викликали зацікавлення життям там. Проповідь пастора А. Жовніра на тему „Завдання жінки в житті народу" була глибоко і повчальною.

В неділю ввечорі було прощальне Богослуження під проводом старшого пресвітера і генерального секретаря Об'єднання пастора О. Гарбузюка. Головну проповідь виголсив пастор Всеволод Рожко, який тількищо прибув з України. На грунті Слова Божого він доводив волю Божу в тому, щоб ми палали місійним духом, зберігали все, чого навчає нас Бог, і тоді ми справді будемо вільні, переможемо світ гріха, зла та рабства".

Провели дослідження щодо популярности керівників і партій

Київ (М. Муратов). — Тут щомісячна газета „Український „Оглядач" оприлюднила результати соціологічного опитування 1,900 осіб про довір'я керівникам української держави, Народному Рухові України та Об'єднанню „Нова Україна". Опитування провела Соціологічна Асоціяція України, представники „Радіо Свобода" і Міжнародний інститут соціяльних змін із швайцарського міста Ніони. Вони опитали мешканців 164 населених пунктів у 24-ох областях України та в Криму і в Києві. Опитування показало, що Верховній Раді України довіряють 30 відсотків опитуваних, а 37 не довіряють.

Серед політичних діячів найбільшою популярністю користується Леонід Кравчук, про що заявили 44 відсотки опитуваних. Не довіряють йому — 31 відсоток виборців. Опитування показало, що в червні цього року Л. Кравчукові віддали б свої голоси близько 59 відсотків громадян, не зважаючи на те, що життя в країні подорожчало і Президент за піврічне перебування на своїй посаді не встиг досягти великих зрушень в економіці.

Найменша популярність у прем'єр-міністра України Вітольда Фокіна, якому довіряють лише 21 відсоток опитуваних, а не довіряють — 47 відсотків.

Зменшилась популярність Народного Руху України, якому нині довіряють начебто тільки 17 відсотків опитаних, а 49 — не довіряють. „Новій Україні" довіряють лише 12 відсотків опитаних, а не довіряють 31 відсоток. Щоправда, Рух і „Нова Україна" більшу популярність мають у Львівській, Івано-Франківській і Тернопільській областях, де Рух підтримують 35 відсотків опитаних, а „Нову Україну" — 27 відсотків. Найменшу популярність вони мають у Криму і на Харківщині.

Газета „Вісті з України" у числі з 9-15-го липня цього року опублікувала результати соціологічного дослідження щодо популярности політичних партій в Україні. Згідно цією інформацією, найбільшою популярністю користується Українська Республіканська Партія — 58,7 відс. опитаних. Далі йде Партія Зелених України — 54,3 від. і Демократична Партія України — 46,8 відс. Близько 50 відсотків опитуваних знають про ці партії і мають про них певну думку.

До наступної групи можна віднести Народну Партію України, Партію Демократичного Відродження України, Соціялістичну та Селянсько-Демократичну Партії України. Про них знають близько чверті опитаних.

Третє місце щодо популярности займають Християнсько-Демократична Партія, Соціял-Демократична Партія та Об'єднана Соціял-Демократична Партія і також Українська Національна Асамблея. Про них знають від 14 до 9 відсотків опитаних. Решта партій набрали п'ять і менше відсотків. Соціологічне дослідження також показало, що відбувається процес відходу інтелігенції з більшости новоутворених партій.

Вийшов новий журнал „Військо України"

Київ. — Журнал „Військо України", значення якого особливе, бо українське військо насправді існує з усіма його функціональними обов'язками щоденної муштри і життя у вільній Україні, оголосив українській спільноті про свій вихід у світ появою першого числа українською мовою. Головні його редактори — Володимир Коркодим та Валентин Лабунський. Журнал появляється раз в місяць.

Члени редколегії: Тарас Гунчак, Катерина Кіндрась Микола Кравців, Петро Костюк, Володимир Кухарець, Іван Лепша, Стефан Олійник, Григорій Омельченко, Юрій Прокоф'єв, Володимир Сергійчук, Олександер Скіпальський, Микола Чубук. Над цим числом працювали: Микола Білоненко, Віра Валерко, Ольга Васильєва, Зоя Гайова, Олена Гмирянська, Володимир Гурлєв, Олександер Єзікаян, Ігор Кроль, Ігор Петрук, Олександер Семко, Олександер Фрішко та Тетяна Швейко. Засновники цього журналу — це Головне управління Національною Гвардією, Спілка Офіцерів України, творчий колектив редакції. Журнал виходить при сприянні всіх збройних формацій України. Спонзорами його є Фонд Допомоги „За Демократизацію України", Голова управа Товариства Вояків УПА (ЗСА).

Журнал пребагатий у світлини — розкриває перед читачем дні сьогоднішнього війська України, починаючи з цитати військової присяги, віддлуння якої є знімка вояків із синьо-жовтим прапором, а відтак інформуючи про його кожноденне активне життя та річночасно присвячуючи свої сторінки 50-річчю Української Повстанської Армії, розповідаючи про її дії в минулому за незалежність України.

Журнал цей в ціні 65 дол. на рік можна замовляти в Ukrainian Publications Unlimited, P.O.Box 9, Green Village, N.J. 07935.

Дивізійники зустрічаються знову в Лігайтоні

Лігайтон, Па. — Ще тиждень, ще два — і надійде субота, 3-го жовтня, коли це Оселя ім. Олега Ольжича, як і в минулих роках, загомонить вітаннями, розмовами, безжурним сміхом дивізійників та їхніх родин, які тут зустрічаються щорічно, а може й ціх, які виберуться сюди вперше, щоб розважитись, погуторити за традиційним печенням бараболі. „Сієстою" цією, що розпочнеться о год. 2-ій по полудні, займеться, як звичайно, Євген Михайлів. Осінню зустріч влаштовують станиці Братства кол. вояків 1-ої Української Дивізії УПА в Лігайтоні і Філядельфії, Па.

Атрактивним завершенням цього дня буде забава, що розпочнеться о год. 9-ій вечора, під час якої гратиме оркестра „Обереги" зі Львова. Другою атракцією буде виведення традиційного маршу, що його проведе аранжер цієї забави — Мирослав Прончак.

Цього ж вечора гостей зустрінуть теж гарні несподіванки, як і зможуть вони вгощатися добірним буфетом, відкритим від год. 2-ої по полудні.

Кімнати — замовляти в голови цієї ж Оселі Степана Селешка, телефонуючи на число: (215) 377-4621.

ВИСТАВКА КАРТИН Б. БОЖЕМСЬКОГО

Ню Йорк. — Тут у неділю, 27-го вересня в галереї Об'єднання Мистців України в Америці, 136 Друга авеню, відбудеться о год. 1-ій по полудні відкриття виставки картин Богдана Божемського. Виставку відкриє маестро Святослав Гординський. Виставка із 100 експонатів триватиме до неділі 4-го жовтня включно.

У СВІТІ

В ЖЕНЕВІ ПІДПИСАНО угоду про вільну торгівлю між сімома країнами Европейської асоціяції вільної торгівлі і Ізраїлем. Угода стосується промислових товарів, переробленої сільсько-господарської продукції і риби. Договір набере сили 1-го січня 1993 року після ратифікації його парляментами. Фірми Австрії, Ісляндії, Ліхтенштейну, Норвегії, Фінляндії, Швайцарії і Швеції будуть без мита ввозити свої товари в Ізраїль. Аналогічне право матимуть і ізраїльські компанії.

В БЕРЛІНІ ЗАКІНЧИВ працю 19-ий Конгрес Соціялістичного інтернаціоналу. Новим його президентом обрано колишнього прем'єр-міністра Франції П'єра Моруа. На цьому пості він змінив тяжко хворого Віллі Брандта з Німеччини. Триденна зустріч представників соціялістичних, соціял-демократичних і робітничих партій відбувалася під девізом: „Свобода і солідарність у непостійному світі".

В БЕРЛІНІ ВБИТО лідера Демократичної партії Курдистану Садика Шерефкенді і ще трьох курдів, що були разом з ним. Підозріння падає на іранців. Партія Шерефкенді домагалася державної автономії для 6.5 міл. курдів, що мешкають на території Ірану. Лідер іранських курдів приїхав до Берліну, щоб на правах спостерігача взяти участь у роботі сесії Соціялістичного інтернаціоналу.

В ПЕРЕДМІСТІ КОЛЮМБІЙСЬКОГО міста Медельїна вбито суддю Міріям Рохо Беліз, яка розстежувала терористичну діяльність керівника кокаїнового картелю Пабльо Ескобара. Злочинці підстерегли суддю вранці, коли вона виходила з дому. Разом з нею загинуло троє її охоронців. Міріям Рохо стала 82-им суддею, вбитим терористами з кокаїнової мафії. Пабля Ескобара, який нещодавно втік з тюрми, все ще не арештовано.

В ШАБІ, ПІВДЕННОСХІДНІЙ провінції Заїру, не стихають збройні сутички між представниками народностей катанга і касаї. Вже загинуло декілька десятків людей, сотні дістали поранення, спалено до 100 будинків.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНҐТОНІ МИНУЛОГО вікенду відбували наради европейські міністри фінансів і економіки, які, довідавшись про вислідн голосування у Франції в справі европейського союзу заявили, що це буде мати дуже заспокоюючий вплив на дуже неспокійні останнім часом фінансові біржі по цілому світі. А день після того, як у Вашінгтоні зустрілись також представники індустріяльної сімки та зобов'язались допомогти у стабілізуванні світового ринку, то представники 12 країн Европейського союзу були цілком певні, що все заспокоїться та йтиме своїм шляхом до завершення економічно-політичного европейського союзу.

ОДИН З ВИСОКОПОСТАВЛЕНИХ працівників Міжнародного банку реконструкції та розвитку заявив у Вашінгтоні, що обсяг фінансової допомоги країнам Співдружности Незалежних Держав (СНД), включно з Україною, можливо буде зменшено. У 1993 році держави співдружности можуть розраховувати лише на 2 — 3 біл. дол. Наступного тижня у Вашінгтоні відбуватиметься засідання керівників рад Світового банку та Міжнародного валютного фонду, де вирішуватимуть питання про можливість надання кредитів країнам СНД. На думку знавців, питання про виділення фондів буде тимчасово відкладено з уваги на низьку кредитоспроможність країн СНД.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ президент Джордж Буш назначив трьох амбасадорів до республік колишньої Югославії — Боснії і Герцеговини, Хорватії і Словенії. Цим ЗСА завершили встановлення повних дипломатичних відносин із трьома незалежними державами колишньої Югославії. В офіційному повідомленні Білого Дому підкреслено, що призначені особи сприятимуть змінненю політичних, економічних і торговельних зв'язків між ЗСА та цими незалежними державами та допомагатимуть їм при переведенні демократичних і економічних реформ. Амбасадором ЗСА до Боснії і Герцеговини призначено професійного дипломата Віктора Джаковича, до Хорватії Мару Летику, основника Асоціяції американців хорватського походження, а до Словенії працівника Державного департаменту Аллена Вендта.

У СУБОТУ, 19-ГО ВЕРЕСНЯ, в Атланті, Джа., відбувся величавий церемоніял вибору красуні „Міс Америка 1993". Цим разом кралею Америки обрано представницю Фльориди Леанзу Корнетт. Новообрану „Міс" коронувала минулорічна красуня Керолин Сапп.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На Мадярщині теж недобре...

В українській громаді в Америці існувало назагал переконання, що з усіх колишніх сателітних країн, які усамостійнилися — на Мадярщині ще розмірно найкращий порядок. На цьому місці була вже мова про те, що у Польщі, яка найперше усамостійнилася і яка мала свою державу хоч з комуністичним устроєм, насправді все ще політичний хаос. Економічно вона, може, краще стоїть, як Україна, бо дістала величезну допомогу від Заходу і різні західні банки відкрили там свої філії, які фінансують приватизацію, але існує партійництво, існує далі сильний комуністичний фронт, існує президент, який заслужено дістав нагороду Нобеля за успішну боротьбу проти комуністичної влади, але втратив популярність у власному народі, існує вже четвертий з черги уряд. Чехо-Словаччина — це найдалі на захід висунена країна, з найстаршою західньою культурою (Карловий університет у Празі — один із найстарших в Европі), обрано там на президента популярного драматурга, довголітнього політичного в'язня Вацлава Гавела, але за той короткий час своєї відзисканої державности прийшло до розколу на Чехію і Словаччину з сумнівною майбутністю тих роздвоєних учорашніх побратимів. Ото ж, як згадано на вступі, Мадярщина ніби була стала оазою на пустині. У ,,Ню Йорк Таймсі" з неділі 20-го вересняя ц. р., маємо обширний допис з Будапешту п. з. ,,Мадярська атака на опозицію викликала бурю". Зміст цього інформаційного допису мусить довести до висновку, що Мадярщину також треба зарахувати до тих колишніх комуністичних країн, які відірвались від верховодства Москви, усамостійнилися і виреклися комуністичного режиму, але таки переживають поважну внутрішню політичну й економічну кризу.

Тут, як каже ,,Ню Йорк Таймс" бурю — викликала стаття лідера Демократичної партії Яноша Чурка, який закинув у пресі опозиції, що ось вони — комуністи, жиди і закордонні фінансисти — саботують і ведуть розкладову роботу. Демократична партія у Мадярщині є стрижнем центроправої коаліції і прем'єр Йозеф Антал — є членом цієї партії. Але зчинився такий крик, що він мусів прилюдно відпекатися зв'язку з виступом свого партійного голови. В західньоевропейській демократії таке не водиться, бо воно свідчить про фермент і в керівній політичній партії і в самому уряді. Ясно, що опозиція не мовчала. Вона закинула урядові, що він веде країну не тільки до диктатури, але й до ,,балканізації", виразно вказуючи на катастрофу, яка впала на країни колишньої Юґославії. Очевидно, справа не затихла і не виключена криза уряду та поглиблення заколоту у країні.

Чому ми вказуємо на цей мадярський приклад? Щоб ще раз вказати нашим дуже нетерпеливим землякам і тим усім, які неначе з насолодою виловлюють всі неґативи в Україні та розголошують їх, що їхня настанова неправильна. Паки й паки треба пригадувати, що від 1-го грудня 1991 року минуло ледве 10 місяців. Треба пригадувати, що Україна не тільки мала комуністичний режим, але була колонією Росії під фірмою спершу царської імперії, згодом Совєтського Союзу, була 350 літ русифікована, що вся її провідна верства відпала, ми чудомдивом дістали державу і мусіли її будувати буквально з пустки, з нічого, без власних фахівців, із російською армією на території України та з російською валютою і цілим адміністраційним апаратом, одідиченим від СССР. У цих відносинах треба тільки подивляти те, що це за цей короткий час сталося і не бавитися в неґативних критиків та всезнайків, що навчають обраного народом Президента України, як він має діяти, а підтримати його і свою критику зберіґати в межах прихильного конструктивізму.

П'ЯТЬ РОКІВ ПІСЛЯ ТОГО, як розпочато інвестиґацію ірано-контра афери, спеціяльний прокуратор, який займався цією справою, минулого тижня заявив, що працю над тією справою закінчено та він не плянує нікого більше оскаржувати. Ця заява прокуратора Лоренса Е. Волша припинить всякі спекулювання про можливість нових кримінальних оскаржень проти високопоставлених осіб у колишньому Уряді президента Роналда Реґена. Перед судом стануть Каспра Вайнберґер, два члени Сі-Ай-Ей.

Микола Світуха

КРИЗА ЕКОНОМІКИ, КРИЗА ВЛАДИ

Переконливі показники непослідовної і нерішучої економічної політики теперішнього уряду Вітольда Фокіна за останній рік, у висліді чого Україна переживає серйозну господарську кризу, приходять прямо з міністерств фінансів, статистики, із заяв Національного Банку України. За перше півріччя цього року валовий національний продукт України впав на 13 відсотків у порівнянні до такого ж періоду минулого року. Продуктивність праці знизилася на 14 відсотків, а обсяг промислової продукції пересічно на 12.3 відс.. причому в деяких секторах індустрії спад був удвічі більший. Товарів народного вжитку вироблено в першому півріччі на 17 відсотків менше, але зріст оптових цін обчислюють на 16 разів відповідно до рівня такого ж періоду минулого року. За той же час випуск грошей зріс майже у 80 разів і становив 134.8 біль. карбованців (купонів).

Іншими симптомами кризи влади є зростаючий дефіцит державного бюджету який, за даними міністерства фінансів, у першому півріччі цього року досягнув суми 42.6 біль. Доходи в бюджет досягли 300.5 біль. карбованців, витрати 343.1 біль. Доходові податки і податки за добавлену вартість, що їх мали б сплачувати виробничі підприємства, далеко не дорівнюють сподіваному рівневі. Багато підприємств не лише не виказує прибутків, які підлягали б оподаткованню, але й домагаються збільшення урядових кредитів для покриття заробітних платень, пенсій, інших витрат соціяльного забезпечення. Завдяки таким тенденціям, загальна сума дефіциту на кінець року з певністю буде вдвічі більша як 54 біль., що їх прийняла Верховна Рада на початку року.

Зріст внутрішньої заборгованости підприємств, яка за різними оцінками доходить до трильйона карбованців, є прямим наслідком діючої системи безготівкових розрахунків поміж підприємствами. Ця система працювала в часи виконування підприємствами державних замовлень на основі центрального пляну вповні фінансованого державним бюджетом. Взаємне кредитування, замість готівкових розрахунків, вимагає постійного поповнювання емісії грошей з державного бюджету, що в свою чергу стає причиною ґальопуючої інфляції, зниження вартости українських купонів.

Національний Банк України погодився затримати безготівкову систему розрахунків поміж підприємствами до кінця 1992 року, щоб дати комерційним банкам можливість підготовити і ввести в дію ефективні засоби і механізми розрахунків, які дають на Заході (чеки, векслі, невідкличні кредитні листи, платіжні поручення тощо). Одночасно, Національний Банк України веде активні переговори з Центральним Банком Росії про міждержавний розрахунок взаємного заборгування підприємств і переходу на нову систему розрахунків. Цілком зрозуміло, що продовження взаємних торговельних зв'язків є потрібне, але лише за умовою ефективної дії загальноприйнятої системи своєчасного сплачування зобов'язань обох сторін за доставлені їм товари.

У намаганні подолати платіжну кризу підприємств Національний Банк підніс шляхом індексації закладовий капітал комерційних банків України, виділив додаткових 350 біль. карбованців на поповнення оборотного капіталу промислових і будівельних підприємств і дав додаткові кредитові полегші для закупу засобів енерґії. Залишилися, однак, невирішеним такі ключові питання як неспроможність підприємств реаґувати на стимули ринку так довго як вони перебувають в повному контролю адміністративно-командного управління. Продовжується практика фінансування капіталовкладів з державного бюджету, замість фінансування вкладами інвеститорів або позичками, які підлягають дисципліні своєчасної сплати капіталу і відсотків. Монополізована система адміністративного управління не робить поступу в напрямі перебудови структури неконкурентної промисловости. Введено в силу надто репресивну податкову систему, яка накладає на деякі види торговельної і авкціонної діяльности оподаткування у висоті 75 відсотків від прибутків.

Яку ж програму в такій ситуації представить міністер економіки і заступник прем'єра Валентин Симоненко, якому був даний президентом авторитет вивести економіку із кризи? Його пакет заходів мусить включати і плян приватизації державного майна за умов забезпечення соціяльної справедливости населення, і справжню лібералізацію цін на продукти і услуги, елімінуючи дотеперішні субсидії з державного бюджету, і реалістичну програму введення нової української гривні за умов строгого контролю рівня державного дефіциту.

Лише при такій економічній політиці можна сподіватися, що Міжнародний валютний фонд затвердить для України стабілізаційний фонд у висоті 1.5 до 2.0 біль. дол, який є конечний для втримання вимінної вартости гривні у відношенні до валютних одиниць всіх інших держав світу. Саме з початком вересня міністер фінансів України Григорій П'ятаченко підписав у Вашінґтоні документи офіційного оформлення приступлення України до МВ.

З партократичним минулим Валентина Симоненка в Одесі пов'язується можливість повороту економіки України до старої командно-адміністраційної методи управління, уведення дисциплінарних норм як і у відношенні до виконної влади в областях і регіонах України, так і супроти великих виробничих підприємств, зокрема підприємств колишнього військово-оборонного комплексу. В пресовому інтерв'ю, зараз після його призначення міністром, Симоненко переконуючо ствердив, що криза економіки України — це у великій мірі криза влади. Верховна Рада і Уряд не забезпечили виконання законів, або не зуміли забезпечити радикальні реформи відповідними законодатними актами. Новий міністер економіки рішений вжити всі важелі влади, щоб вивести державу із неминучої кризи.

Людмила Почтар

,,ШОВКОВА КОСИЦЯ" — НАЙНОВІША ЗБІРКА ПОЕЗІЙ

II

Безмежним смутком віє від опису передсмертного згасання людського життя:

Догоряла лямпада життя
Згущувався смуток
згасання,
Невимірною розлукою
Обривалась надія.
(,,Журавлина пісня" стр. 70)

Вірш ,,Крутянці" — коротенький, всього кілька фраґментальних шкіців-мазків.

Один з них:

Миґтіли в полохливому
Бігу перелякані
Телеграфічні стовпи —
На рейках стояв
Окривавлений юнак...
(,,Крутянці" стр. 26)

Тематика Рихтицької дуже широка: від найінтимніших порухів власної душі до загальних тем історичного та громадсько-політичного значення. Не бракує в неї патріотичних віршів із різних оказій. Цілий цикл присвячений українським постатям. В окремих циклах знайшли свій вислів і спогади та переживання авторки від вражень із зустрічів друзів молодости, і глибокі емоції з приводу смерти близьких осіб та різних родинних і національних подій, і роздуми, і творчі поривання. Її душа спонтанно відзивається поетичним відгомоном кожного прояву життя. Таке щось беззастережно щире, зворушливо-жіноче пробивається у рядках:

Я так чекаю
Завтрішнього дня,
Я так хвилююсь
Зближенням сердець...
* * *
Що принесеш
У нашу зустріч?...
(,,Передгроза" стр. 82)

Чорнобильська трагедія пече нестерпним болем:

Невже ж
Ще замало
Невинної крови
У Дніпро потекло?
Каліцтвом
Чорнобильського
Одчаю
Дитячі обличчя
Позначено...
Скільки ще кривд
Тобі призначено
Нести
Скажи?...
(,,Скарга" стр. 154)

Очевидно написаний кілька років тому, вірш ,,Різдвяний привіт" вражає емоційною наснагою:

У хуртовині
Білих айстр
Син Божий
Народився в Україні...
І виростають покоління,
Котрі не чули тишини —
Чи знаєш, Господи,
Що позамикані церкви,
А люди моляться
В тюрмі та ґратами?...

Тополя почорніла
На вітрах,
Дитячий плач
Несе розпуку
По степах,
А де ж занесуть
Божеє Дитя?
Та ж храм
В руїні,
Снігами замело...
(,,Різдвяний привіт" стр. 150)

Не жалує поетеса й терпких слів за наші хиби і провини, та просить у Бога і в України прощення за всіх, ,,у кого серце висхло на ломаччя" та які чужині ,,усе віддали найдорожче за скибу ситости і вольности" (,,Молитва"). Цей мотив повторяється і в зверненні до Шевченка:

Прости мені, Кобзарю,
І нам усім,
Скаліченим
Розсвареним
Дрібним нездарам,
Що залишились
На роздоріжжі
Пустирів —
Розгублені, немов отара,
Шукаючи в чужім краю
За пір'ячком свободи,
За окрушинами
Наживи і вигоди
Згубивши істину
Любови.
(,,Діялог" стр. 62)

Любов до рідного краю проходить червоною ниткою через майже всю творчість Рихтицької та завершується у рядках:

О, Краю мій красний,
Величний!
Дозволь мені впасти
Краплиною щастя
На твоє обличчя,
На твої руки
І розтанути
В тобі,
З'єднатись навіки —

(Закінчення на стор. 3)

Микола Руденко

МОЯ ЛУГАНЩИНА

II

Що й казати, я вже зіпсований пасажир — як не як, а довелося їздити в заокеанських потягах. Коли вперше після американського вагона потрапив до московського (та ще й м'якого), цілу ніч не спав від страху, що мій вагон ось-ось розвалиться на безформне залізяччя й нещасні колеса розкотяться геть урізнобіч. В американському вагоні я їхав так само, як у літаку або в доброму авті по добрій дорозі. Амортизація така, що вона змушувала забувати про власне існування. Зате московський „м'який" і на хвилину не дозволяв забути, що амортизацію впроваджено на всіх залізницях цивілізованого світу. Тим самим він і себе й сотні тисяч до себе подібних виштовхував геть за межі земної цивілізації. Це було щось зовсім інше: мабуть, те, що Андропов називав соціялістичною цивілізацією.

Постарайтеся уявити собі таке: цілу ніч тебе з пекельним гуркотом роздирають навпіл або розчленовують твої кінцівки поштучно — руку окремо, ногу окремо. Десь під днищем вагона зіштовхуються страхітливі молоти, скрегочуть багатотонні плити заліза. Який сенс у цій могутній роботі, тобі зрозуміти не дано. Це щось схоже на стихії — ну, скажімо, на пересування тектонічних плит. А проте чи нам достеменно відомо про сенс існування пекла?

І все ж я люблю пересуватися по поверхні нашої пляети за допомогою отаких незбагненно гуркітливих довгоїздів. Як, скажімо, ти зумієш усвідомити, що Україна не набагато менша від Сибіру, якщо твій поїзд не буде спинятися на кожній найменшій станції?

Від Києва до Дніпропетровського цей довгоїзд рухається по правому березі, тоді як швидкий перелітає Дніпро вже під Києвом і ріже простір до Луганського через Полтавщину. Спершу я сердився, що мені дістався квиток на цього ,,дощового черв'яка", хоч і непомірно громохкого, та вже невдовзі цілком щиро завдячував долі. Моє купе стало дискусійним клюбом — у ньому підібралися вельми політизовані персонажі. Мабуть, на сесіях не почуєш таких безкомпромісних суджень, як у поїзді, котрий посувається по старій чумацькій дорозі, а до того ж із чумацькою швидкістю.

— Комуняки заблькували ринок. Він їм і на шеляга не потрібний, — гарячкував молодий чорнявий красень у джінсах. — Ви погляньте бодай на податки. Кооператорові із заробленого карбованця лишається гривеник. Це ж не податки, а справжній грабунок.

У дверях стояв кряжистий чоловік, схожий на колгоспного бриґадира. Виявляється, то був гірничий інженер із Кадіївки.

— Легко судиш, хлопче. Невже ти гадаєш, що всіх колишніх комуністів треба туди?

— Розумію, що ви хочете сказати. Ні, — я не прихильник жорстоких дій. Але залишати виробництво у їхніх руках — це наражатися на свідоме шкідництво.

— Згоден, такі випадки трапляються. Їх належить викривати. Але ж не вчорашні комуністи винні у високих податках. Вони б і самі ладні їх позбутися. І через кілька місяців почнуть потроху позбуватися. Будь-який грамотний економіст знає, якщо податки становлять понад тридцять відсотків — розвиток економіки припиняється.

— Чому ж цього не знає Верховна Рада?

— **Значить, ви не стежете за сесіями. Там тільки й чути баталії на цю тему .**

— Тоді чому ж не відкинуть хибну податкову систему?

— Бо дах будівлі не бажає висіти в повітрі, — не приховуючи іронії, мовив кадіївський інженер. Його обличчя одразу ж освітилося зсередини і сліди простуватости негайно зникли. Тепер це був типовий інтеліґент, хоч сільське походження, мабуть, не можна сховати. Та й навіщо ховати те, що нерідко є свідченням не лише фізичного, але й морального здоров'я? Тим часом інженер продовжував. Так, не бажає. Потрібні стіни, щоб зіперти на них крокви. А стіни також не закладають без фундаменту. Отже...

— Ви могли б пояснити свою думку без метафор?

— Будь ласка. Ми розпочали будівництво України з розбудови збройних сил. Це є наш фундамент і наші стіни. А якби починали якось інакше, Україні просто не дали б підняти голову. Може б, це не була відкрита аґресія — нас би прийшли обороняти й захищати ,,добрі" сусіди. Та ми вже встигли вивчити, чого варта така оборона. Правду казав Наполеон: хто не бажає годувати власних солдатів, той годуватиме чужих.

Молодий опонент втратив безапеляційність, навіть присів біля моїх ніг, не запитавши дозволу. Та я йому це пробачив з огляду на його розгубленість.

— Хіба це так уже дорого? — знічено запитав він.

— Ви питаєте про армію? Я — підполковник резерви. Недавно нас збирали на інструктаж. Гадаю, ви не будете від мене вимагати таємної інформації. Але повірте, що кооператорам належить іще трохи потерпіти. Для них це вигідніше, ніж втратити Україну. А для кого це байдуже...

Обличчя молодого опонента налилося кров'ю.

— Понад дев'ятдесят відсотків подано голосів за самостійну Україну. Кому ж може бути байдуже?

Закінчення буде.

Іван Кедрин

Богдан Божемський

Богдан Божемський — це один із найвидатніших, найкращих і найцікавіших сучасних українських мистців-малярів старшого покоління. Пишучи про нього у ,,Свободі" 2-го березня 1965 року я зарахував його тоді радше до модерністів, як реалістів, вказавши на таку стилізацію квітів, що образ подобав на мозаїку. Пригадується один його образ з колективної виставки з початком 60-их років, ще за життя Сергія Литвиненка. незабутнього організатора та протектора українських образотворчих мистців в Америці. Це була голова лева: Божемський їздив до зоологічного городу на Бронксі у Ню Йорку, де робив шкіци з тамошніх звірят. Та голова дикого звіра, поруч із подібними картинами птах і риб, спонукало мене до твердження, що ,,не всі його образи погідні, приємні для ока пересічного громадянина". Божемський сьогодні не той з-перед 30 з гаком років, — як кожний творчий діяч культури, — не стояв на місці.

Він залишився вірним своєму широчезному діяпазонові тематики. Але теперішні його образи погідні, він тепер наче удухотворює кожний образ — чи це люди, звірята, краєвиди чи квіти. Не тримається теж цупко олії, фаворизує тепер темперу. Богдан Божемський — також першорядний графік, — зовсім інший, як був Нарбут, Ковжун чи Гніздовський, — в отих — особливо кольорових — графіках Божемський тепер ,,Приємний для ока", естет і педант у викінчуванні картини.

У виставці, з якою Богдан Божемський виступить після довгої перерви 27-го вересня ц. р. в ґалерії Об'єднання Мистців Українців у Ню Йорку, він покаже рівно 100 експонатів. Є там гуцульська тематика (,,Гуцул", ,,Гуцулка", ,,Гуцули в церкві", ,,Гуцульська мати"), — є краєвиди (,,Ліс осінню", ,,Вид на озеро", ,,Осінні мотиви", ,,Зимовий краєвид"), є який десяток різних квітів (,,Лілеї у вазі", ,,Квітучі рододендри", ,,Весняні квіти", є різні живі створіння (,,Пава", ,,Папуга", ,,Орел", ,,Метелик і рак". Деякі з наведених експонатів включені до окремої частини виставки незнайомої мені техніки ,,Паперорити". Звичайно, не все мусить кожному подобатися, — такого не буває у світі. І цього не вимагає ані мистець, ані рецензент.

Кращою рекомендацією

(Закінчення на стор. 3)

Ігор Маланюк,
Тернопіль

Поклін Україні

Слава Тобі, Боже наш Всесильний,
Ти нам Україну сохранив,
Бо віками народ наш невільний
Рвав кайдани, волю боронив.

Маємо вже вільну Україну,
Самостійну на усі віки!
Будьмо пильні — любім Україну
Як її любили козаки!

Пам'ятаймо, як за Україну
Січові Стрільці йшли у бій,
Як повстанці бились до загину —
Залишився в нашім серці біль.

Не забудьмо як за кращу долю
У неволі народ наш страждав,
За любов до краю і за волю
Непохитно, з вірою стояв!

Поклонімось вільній Україні
І шануймо її на віки.
Слава нашій Неньці-Україні
І героям слава на віки!

НА ЗАПРОШЕННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО Уряду тут на офіційних відвідинах перебуває міністер машинобудування, військово-промислового комплексу та конверсії України Віктор Антонов. В усіх американських містах, через які пролягає його шлях, він зустрічається з представниками військових і ділових кіл країни. Свою основну увагу український міністер приділяє висвітленню проблем конверсії у молодій українській державі. Після зустрічей з високопоставленими керівниками В. Антонов висловив впевненість, що ЗСА сприятимуть проведенню конверсії в Україні та нададуть їй необхідну фінансову допомогу.

МІЖПРОСТІРНИЙ КОРАБЕЛЬ ,,Ендевор", восьмиденний полет якого був призначений виключно дослідам, щасливо приземлився в неділю, 20-го вересня, на летовищі Космічного центру ім. Кеннеді у Кейп Канаверал, Фла. Само приземлелння було відложене НАСА на півтори години через дощ.

УКРАЇНА БАГАТА, АЛЕ ЗАНЕДБАНА. ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ СТАТИ НА ВЛАСНІ НОГИ. ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Богдан Божемський...

(Закінчення зі стор. 2)

Б. Божемський — „Обжинки"

виставки Богдана Божемського, як оці завваги, є згода Святослава Гординського відкрити цю виставку. Це найкращий наш сучасний мистецтвознавець, сам колишній талановитий мистець (давно вже залишив малювати), поет, перекладач (м. і. „Слово о Полку Ігореві") та заслужений популяризатор українського мистецтва у чужомовних довідниках. Слово Святослава Гординського про Богдана Божемського і його виставку — це окрема атракція цієї мистецької імпрези. Цікаво, що Гординський скаже про „паперорити", на які Божемський гордий, та які — щиро признаюся — для мене є абракадаброю.

„Шовкова"...

(Закінчення зі стор. 2)

В священній молитві
І вмерти при тобі,
І знову ожити —
Для тебе трудитись,
Тобою гордитись...
(„Проща" стр. 158)

Дуже цікавий своєю оригінальністю і алегорією є вірш „Остання зупинка", який психологічно відрізняється від усіх інших. Він робить сильне враження, проте викликає досить пригноблююче почуття якоїсь майже фатальної приреченості:

Хтось викликав
Місто без назви,
До якого я приїхала
І квиток закупила,
До якого властиво
Їхати не хотіла.

Та це було неминуче,
Бо у поворотну дорогу
Квитків не продавали.
Зрештою підроблених грошей
Більше у мене не було,
А правдивих не брали...

Аріядна Шум зачисляє цей вірш до найбільш інтимних поетичних „біографічних сповідей" авторки, висловлених в сюрреалістичному мисленні.

Поезія Рихтицької не завжди з першого погляду зрозуміла, тому треба її уважно і вдумливо читати. Авторці належить подив і признання за успішне видання такої гарної збірки.

Присвятила книжку Дарія Рихтицька своїм дітям. Тираж — 2,000, накладом авторки, під фірмою Асоціяції Діячів Української Культури (АДУК). Книжку, в ціні 15 дол. у твердій оправі, 10 дол. у м'якій можна набути в авторки. Адреса: Daria Rychtycka, 30109 Ohmar Rd., Warren, Mich. 48092.

АМЕРИКАНСЬКІ УРЯДОВІ чинники виявили, що Уряд ЗСА запротестував проти продажу Індією хемікалій країнам Близького Сходу, які можна використовувати для виробу отруйних ґазів. Свій протест до уряду Індії ЗСА мотивують тим, що їхні зусилля припинити виробництво та вживання хемічної зброї буде дуже підірване, якщо Індія продовжуватиме дальше цього роду торгівлю. Осторога ЗСА була зумовлена відкриттям американської розвідки минулого місяця про висилку Індією хемікалій до Сирії на німецькому кораблі. Ці хемікалії вживаються для продукування пестицидів, але вони також є середниками для виробництва нервово-паралітичного ґазу.

ЛИТОВСЬКИЙ ПОРТ Клайпеду з неофіційною візитою відвідала ескадра воєнних кораблів під прапором НАТО у складі восьми бойових одиниць. Під час візити командування ескадри і моряки мали зустріч з міністром оборони Литовської республіки Авдрюсом Буткявічюсом, керівниками міста. Члени залоги побували на екскурсіях у Вільнюсі, Каунасі і Паланзі.

ЄГИПЕТСЬКІ ГЕОЛОГИ знайшли в Лібійській пустелі, 60 кілометрів на південь від середземноморського міста Мерса-Матруг, нове родовище природного ґазу. Про це повідомив міністер нафти і мінеральних ресурсів Єгипту Гамді аль-Банбі. За попередніми підрахунками спеціялістів, продуктивність новознайденого родовища становитиме 5 міл. кубічних метрів ґазу річно.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу св. п. Остапа Тарнавського родина просить складати пожертви на Видавничий Фонд Об'єднання Українських Письменників „Слово" на адресу: Mrs. Maria Holod 38 Halford, Toronto, Canada M6S4E9.

З'їзд 1-ої УД УНА й зустріч з головою Верховної Ради України

(РГ) Цього року 10-ий Головний Делеґатський З'їзд Братства кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА (що відбувається що три роки) відбув свої наради під час дня Праці 4-го, 5-го та 6-го вересня. Це був перший З'їзд, який відбувся по відновленні самостійної Української Держави. Не дивно, що настрій делеґатів і гостей був бадьорий — повний надій. Настрій скріпила вістка, що парляментарна делеґація Верховної Ради України на чолі з її головою Іваном Плющем відвідає оселю Українського Братського Союзу „Верховина" в Ґлен Спей.

Президія З'їзду 1-ої УД УНА (зліва) д-р М. Малецький вітає О. Плюща, О. Голинський, голова Верховної Ради І. Плющ, І. Скіра — предсідник З'їзду, Ю. Ференцевич, С. Климців.

Точно о год. 11-ій ранку, в суботу, 5-го вересня, урядуючий голова Головної Управи Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА д-р Мирослав Малецький відкрив З'їзд та привітав делеґатів і гостей. З'їздом керувала вибрана президія в складі: І. Скіра — голова, О. Голинський — заст. голови, Ю. Ференцевич та С. Климців — секретарі.

Наради З'їзду перервала вістка, що голова Верховної Ради України І. Плющ з делеґатами є на терені „Верховини". Делеґацію привітав, у зв'язку з відсутністю голови Українського Братського Союзу І. Олексина, член екзекутиви УБС Роман Данилюк. Делеґацію запрошено на залю нарад З'їзду, де її від Братства 1-ої УД УНА привітав голова д-р М. Малецький. Він коротко представив, „хто ми є" — це ті колишні молоді люди, які вибрали шлях українських січових стрільців і взяли зброю в руки з надії, що вона прислужиться в боротьбі за волю України. На жаль, під час Другої світової війни їм цього не судилося зробити. Зараз по війні колишні вояки здобули вищу освіту, працювали в різних професіях і водночас були активними в осередках української спільноти в діяспорі та Україні, займаючи провідні пости в громадських організаціях.

Д-р М. Малецький, який кілька днів перед З'їздом повернувся з України — із святкувань 1-ої річниці незалежности — підкреслив, що Верховна Рада і президент Л. Кравчук доклали всіх зусиль, щоб піднести економіку, створити сильну українську армію.

Голова Верховної Ради Іван Плющ подякував за надання йому можливости зустрітися з колишніми вояками і представив всіх членів парляментарної репрезентації, між ними Леся Танюка, Валеріяна Черепа, Івана Готея та інших. Всі вони очолюють важливі комісії Верховної Ради і активно сприяють розбудові держави. Вітаючи З'їзд кол. Вояків 1-ої УД УНА, І. Плющ сказав, що незалежність України виборювалася на протязі довгого часу.

Через останніх 350 років за неї боролися всі військові формації, влючно з 1-ою УД УНА. Врешті сповнилася віковічна мрія України і вдоволено дивляться на нас Тарас Шевченко, Симон Петлюра, але, як сказав М. Грушевський, „... українці — дивна нація, перше виборюють незалежність, а потім комусь віддають".

Наше найважливіше завдання є за всяку ціну захистити незалежність. Не можна сказати, що Україна вже зовсім незалежна, бо вона ще залежна від світу й від всіх республік колишнього Совєтського Союзу.

Структура виробництва була вигідна не для України, але для імперії. Ще нема власної грошової одиниці, ані банкової системи. Змінити виробництво на протязі одного року неможливо. Законодавство є випрацюване, але ще не можна його впровадити в життя.

Нам треба перестати плакати над Україною, натомість треба навчити людей працювати. Треба довести до свідомости людей в світі, що Україна не по своїй волі опинилася в страшній катастрофі і справа Чорнобиля ще не розв'язана.

Прощаючи делеґацію, предсідник З'їзду Іван Скіра подякував голові Верховної Ради Іванові Плющеві за присвячення З'їздові свого дорогого часу та запевнив, що всі кол. Вояки 1-ої УД УНА будуть працювати для закріплення незалежности Української Держави.

Дальшу зустріч продовжувано на спільному полуденку, де американську громаду представляв конґресмен округи, в якій находиться Ґлен Спей, Бенджамін Ґільман, який привітав делеґацію. Делеґацію вітав також від оселі „Верховина" Я. Ґавур та від УБС — Р. Данилюк. Відповідаючи, І. Плющ підкреслив вклад праці присутнього конґресмена на користь України та зазначив, що ціллю поїздки делеґації є зміцнити зв'язки українського та американського народів.

Наради З'їзду після полуденку пішли скорим, діловим темпом. По звіті уступаючого голови Головної Управи, дискусії та уділення абсолюторії переобрано Управу з малими змінами. Головою переобрано д-ра Мирослава Малецького, заступниками — Р. Данилюка та А. Коморовського. С. Климців та І. Падик залишилися секретарями, а С. Климців крім секретарства буде також фінансовим референтом Братства.

Особливу увагу З'їзд присвятив створеним недавно станицям Галицького Братства 1-ої УД УНА, яке переслало привіти З'їздові через членів Головної Управи. Для встановлення зв'язків з Братством в Галичині вибрано особливу комісію під головством Юрія Ференцевича, з Р. Данилюком і Л. Бабієм — членами комісії.

Обговорено пляни відзначення 50-ліття зформування 1-ої УД УНА. Цю річницю відзначуватиметься в Україні та в кожній країні, де поселилися кол. Вояки 1-ої УД УНА.

Наради З'їзду закінчено о год. 5-ій по обіді відспіванням гимну. Це є перший „рекорд" скорого й ділового переведення Головного Делеґатського З'їзду.

По З'їзді традиційно продовжувано зустріч на бенкеті, яким проводив голова Крайової Управи Братства Дам'ян Ліщинський. Він привітав делеґатів від Об'єднання кол. Вояків УПА з їх 50-літнім ювілеєм. Д-р М. Малецький поділився з присутніми враженнями недавньої подорожі по Україні.

В неділю, традиційно по Службі Божій в українській католицькій церкві св. Володимира, переобраний голова д-р М. Малецький прийняв звіт біля пам'ятника І. Франка, відзначуючи Е. Шипайла за підготову до видання книжки „Список поляглих вояків 1-ої УД УНА та українців інших військових формацій в Другій світовій війні".

Товариську частину З'їзду закінчено концертом. Програму його майже в цілости виповнив виступ фольклъорного ансамблю „Обереги". Вже самою назвою виконавці, нав'язуючи до давніх символів (Берегиня) рідну пісню й думу, висловлюють бажання передавати ці скарби нашої музичної культури й історії в дуже доброму вокальному й інструментальному виконанні. Члени ансамблю „Обереги" — це студенти й абсольвенти Львівської консерваторії, а їхній художній керівник Мирон Гамала. Надзвичайно вдале відтворення музики при допомозі народних інструментів, як теж вокалістів Любу Венглерович і Миколу Олексишина, обдарованих прегарними голосами, присутні вітали заслуженими оплесками.

З черги О. Слупчинський представив знаного вже зі своїх приємних виступів „дивізійного" гумориста Романа Колісника, який розвеселив всіх своїми дотепами.

Несподіванкою був зворушливий виступ Володимира Мазяра, який при звуках бандур в дуеті з Л. Венглерович відспівав дві пісні своєї композиції про бій під Бродами. Йому теж треба завдячувати мистецьке прибрання залі на оселі „Верховина".

З великим болем повідомляємо українську громаду, що в суботу, 19-го вересня 1992 року нагло помер у Філядельфії, Па. на 76-му році життя, заснувши навіки над своїм робочим столом,

український письменник і журналіст

св. п.

ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ

д-р філософії, маґістер бібліотекознавства, голова Об'єднання Українських Письменників „Слово".

В глибокому смутку:

дружина — МАРТА
сини — МАРКО і МАКСИМ
невістки — ІЯ ЛАБУНЬКА та УЛЯНА ПАСІЧНИК
внуки — ІВАНКО, СТЕФАНКО і НІНА
та сестра — МАРІЯ КАНСЬКА з родиною в Польщі

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 25-го вересня о год. 7:30 веч. в українській католицькій церкві св. Михаїла при 1013 Fox Chase Road, Jenkintown, PA.; ПОМИНАЛЬНІ ВІДПРАВИ почнуться в цій же церкві в суботу, вранці о год. 9-ій і завершаться похороном на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ЗА ОСТАННІ ТРИ РОКИ сарана у В'єтнамі знищила 20,000 гектарів посівів різних культур. Щільність шкідників на один квадратний метр під час їхнього нападу становить до 100 комах. Власті встановили нагороду в розмірі ,500 донґів (приблизно 10 центів) за кожен кілограм зібраної з поля сарани. Цього літа селяни знищили майже 26 тонн комах, однак це не більше, ніж крапля в морі.

У ЦІ ДНІ В ЛАТВІЇ перебуває військова делеґація Польщі на чолі з міністром національної оборони Янушем Онушкєвічом. Сторони мають намір підписати угоду про співробітництво Польщі і Латвії в питаннях оборони балтійського реґіону, вишколу воєнних кадрів, в ділянці наукових досліджень і обміну інформаціями.

У СЬОМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. д-ра

ВОЛОДИМИРА ДУШНИКА

будуть відслужені

СЛУЖБИ БОЖІ

в таких церквах:

св. Миколая, С. Бруклин, Н. Й., в неділю, 25-го жовтня, о год. 11-ій ранку;

св. Юра в Ню Йорку, в суботу, 26-го вересня о год. 9-ій ранку.

Просимо про молитви в цей день:

Дружина — МАРІЯ
Син — МАРКО

Ділимося сумною вісткою, що у середу, 9-го вересня 1992 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча

МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

Стефанія Воляник

Прощають:

дочка — НАДІЯ ЧЕМЕРИНСЬКА з мужем РОМАНОМ
син — ІГОР
внуки — ЛЕСИК, РАЇСА, МАРУСЯ, ХРИСТИНА

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 20-го вересня 1992 р. відійшов у вічність на 88-му році життя наш найдорожчий

БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ВОЙТОВИЧ

ПАРАСТАС — вівторок, 22-го вересня, год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Ричек, Ютика, Н. Й.

ПОХОРОН — середа, 23-го вересня в церкві св. Володимира Великого о год. 9:30 ранку, а опісля на український католицький цвинтар Володимира Великого в Ютиці, Н. Й.

Залишені у смутку:

сини —
СТЕФАН, ЯРОПОЛК з родиною
ЗЕНОН з родиною

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 18-го вересня 1992 р. відійшов у вічність по довшій недузі в Асторії, Н. Й.

бл. п.

Степан Ковалівський

нар. 10-го квітня 1916 р. із села Зубриць Рогатинського пов., активний в багатьох українських організаціях — Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), СУМ-і, Українському Народному Союзі, де він на протязі років був членом Контрольної комісії у 5-му Відділі УНС, парафіянин української католицької церкви Чесного Хреста в Асторії, жертводавець на народні цілі.

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС були відправлені 19-го і 20-го вересня, а ПОХОРОН відбувся в понеділок, 21-го вересня з церкви Чесного Хреста на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Залишились у глибокій жалобі і смутку:

син — ВОЛОДИМИР з дружиною АННОЮ і внуками АНДРІЙКОМ, ЛАРИСОЮ і ПАВЛУСЕМ
син — ЮРІЙ з дружиною КАРМЕН
сестра — АННА ТОВПИГА в Україні
свати —
ДАРІЯ і ВАСИЛЬ ДМИТРИШИН та ГУЛІЄТА КАРЛЬОС ҐАЛІЯНО
ближча й дальша родина в Україні та численні друзі, приятелі і велика українська громада

Наші мореплавці повернулися в Україну

Протягом останніх місяців минулого року аж до середини серпня цього року південна Австралія, зокрема наша українська громада, гостила наших відважних молодих мореплавців з Дніпропетровського Володимира Дундука та Віктора Камкіна, які 25-го вересня 1991 року на збудованій ними десятиметровій яхті „Дніпро", перевезеною літаком Ан-24 до Владивостоку, звідти розпочали далеку подорож і нарешті зупинилися у південній Австралії.

Протягом сімдесяти днів на воді наші молоді українські „арґонавти" пропливли понад 9,823 кілометри або 6,100 миль. Під час своєї небуденної „одисеї" вони зупинялися на Маріянських островах, Новій Ґвінеї, Вануату, Фіджі, Новій Каледонії та Новій Зеляндії, звідки прибули до Брісбієну в Австралії та згодом до Сіднею, Мельбурну та остаточно Аделаїди в південній Австралії. Під час своїх зупинок наші українські мореплавці зустрічали приязне ставлення жителів різних країн та островів, які з цікавістю приглядалися вперше до відважних українців, тому що окрім тризуба на човні та блакитно-жовтого стягу на щоглі наші козаки-чорноморці завжди підкреслювали свою українську ідентичність та маніфестували її народними строями під час дружніх виступів і навіть українськими народними стравами, які вони приготовили та якими частували місцевих господарів.

Будували вони свою яхту протягом років, бо не мали потрібних матеріялів і грошей та використовували всілякі нагоди для осягнення своєї мети.

Коли вже з Находки (біля Владивостоку) розпочали вони свою подорож, було їх чотири. Не маючи віз до Японії, вони були змушені оминути цю країну і поплисти Тихим океаном, який привітав їх двома тайфунами, що вони їх щасливо перебули завдяки щирим молитвам, як признався Володимир, та твердій вірі в себе і свою яхту. Одначе найгрізніша небезпека очікувала їх у привітній Новій Зеляндії, де буря викинула їхній човен на гострі коралеві скелі узбережжя, завдавши поважних пошкоджень. Вирятували їх і їхнє „Дніпро" гостинні новозеляндці, які допомогли їм у ремонті, подарувавши невеликий мотор, без якого вони не могли оминути грізних коралевих скель, маючи лише вітрила.

Відпочивши у Новій Зеляндії та розлучившись із двома членами своєї залоги, які з різних причин вирішили повернутися в Україну, Віктор і Володимир, прибувши в Австралію, відразу віднайшли зв'язки зі своїми земляками.

Прибувши до Аделаїди, мореплавці з перших своїх днів знайшли дорогу до Народного Дому, до своїх, як вони самі казали, „по крови братів-українців", та навіть включилися до хору „Гомін", в якому Володимир Дундук виступав під час концерту 22-го січня на Святі Державности в ратуші Аделаїди. Слід згадати, що завдяки гостинному ставленні престіжевого „Роял Соут Австралієн Яхт Сквадрон" наші козаки-мореплавці за дуже мінімальною оплатою одержали місце для свого „Дніпра" і для себе в Овтер Гарбор. Відколи вони опинилися в Південній Австралії, увесь час намагалися заробити на прожиток, чому допоміг їм наш підприємець і активіст культурно- громадського життя Петро Миронюк.

Неможливість продовжувати мореплавство недостатньо відремонтованою яхтою, з полатаними вітрилами та без „автоматичного пілота", змусила їх довше тут затриматися. Не маючи ніякої надії на підтримку з України, де протягом їхньої відсутности було проголошено її незалежність, вони, як скромні люди не зверталися за допомогою й до громади. Управа УГПА прийняла до уваги звернення своєї членкині Марії Ковальської і вирішила на своєму засіданні створити спеціяльний комітет допомоги українським мореплавцям, який очолила Марія Ковальська. Громада рівнож дала їм свою першу поміч в сумі 500 долярів, закликаючи нашу спільноту приєднатися до тієї добродійної акції, підкреслюючи, що „наша допомога заспокоїть голос нашого українського і людського сумління".

В скорому часі відбулася зустріч моряків з громадянством, під час якої вони ділилися своїми пригодами зі своєї довгої подорожі, висвітлюючи прозірки та фільми. **Також вони урочисто розгорнули своє вітрило та синьо-жовтий прапор України, якого кінчики були витріпані тайфунами, одначе який переможно був піднятий увесь час на щоглі і зберігся як незнищима святість. Під час зустрічі допомагали з інформативними доповідями, окрім голови комітету Марії Ковальської, його члени: Володимир Яковлів та Степан Захарко. Закликаючи громадянство до щедрої допомоги, автор цього репортажу підкреслив велику істину, що „допомагаючи братові по крові, допомагаємо народові нашому, бо нарід складається з окремих його синів і дочок". Вже в цей вечір наше громадянство щедро відгукнулося та зложило свою першу грошову поміч нашим землякам.**

Прикладна скромність та щирість наших мореплавців звернули на себе увагу членів австрійського Яхт-Сквадрону, за ініціятивою правління якого 3-го квітня 1992 року відбулося добродійне прийняття-вечеря в честь українських яхтсменів. Це прийняття притягнуло велике число австралійських та українських гостей, які у вестибюлі клюбу при гостинному келихові шампану та легкій перекусці оглядали експонати українського мистецтва — різьби, вишивки, писанки та взірці української архітектури, мапу України, петриківські малюнки, а також

Віктор Камкін і Володимир Дундук на своїй яхті „Дніпро".

побільшені світлини з подорожі наших мореплавців й інші мистецькі експонати. Церемоніймайстер М. Ґібсон заповів традиційний келих „за Королеву", а господар — комодор Тім Вільямс, вітаючи гостей і мореплавців розпочав своє дружнє слово кличем „Слава Україні". Цей вечір під час якого виступав наш хор і ансамбль танцюристів „Каштан" під кермою Стефана Місяйка, в народній ноші, та на якому висвітлювались прозірки та фільми з „одисеї" Володимира і Віктора з поясненнями Стефана Захарка та Володимира Яковлева, допоміг зібранням значних грошевих фондів нашим мореплавцям, а також був форумом для нашої правди про Україну, її народ і культуру серед впливового австралійського оточення.

Наші дніпропетровські моряки, готуючись повернутися морем в Україну, для чого вони впродовж місяців так дбайливо відновлювали свою яхту „Дніпро", через леґальні перешкоди були змушені покищо змінити свої пляни. Річ у тім, що вони не могли одержати нові паспорти Української Держави в Австралії, де ще не було української амбасади. Тому вони відлетіли 19-го серпня літаком в Україну, залишивши під опікою гостинного Роял Сквадрону свою яхту. Перед їх відлетом, в п'ятницю, 14-го серпня в престижевому Лойкс Готелі відбувся прощальний вечір, якого ініціяторами були активний в допомозі морякам Павло Калинюк та менаджер цього готелю Кріс Лінден. Вони побажали Вікторові і Володимирові щасливого прибуття в Україну та повороту до нас. Від української громади Південної Австралії промовляв автор цього репортажу, проводячи аналогію поміж нашими моряками та відважними дослідниками-подорожувачами в світовій історії, яких єднають спільні прикмети: відвага, рішучість і віра в себе. Бажаючи їм щасливої подорожі, дякував їм, що гідно репрезентували українське ім'я і проголосив їм „Многая літа", яке відспівали присутні. Володя і Віктор дякували присутнім за щиру опіку і загальну гостинність. Володимир, як автор пісень високо-патріотичного змісту під гітару дві з них відспівав присутнім, які винагородили його бурхливими оплесками.

В розмові з ними ми відчули їхню тугу за рідним краєм, за родинами, та зацікавленням Україною, вже незалежною. Вони висловлювали свою велику вдячність нашій громаді, серед якої скріпили себе національно, оцінили значення української мови. Про це свідчила заява Віктора, який признався, що в Дніпропетровському він розмовляв до своєї бабуні російською мовою, а вона до нього українською. Одначе тепер, сказав він, „як приїду, то буду до бабуні вживати лише українську мову , і вже чую, як вона у здивуванні скаже: „Синочку, де ж так гарно ти вивчив нашу родну мову?" А я відповім їй: „В Австралії бабуню вивчив! Хай кожний, хто бажає вивчити українську мову, нехай їде до Австралії!"

Підсумовуючи наші спілкування з молодими мореплавцями, ми можемо спокійно ствердити, що вони були успішними для нас і для них. Своєю орґанізованою акцією допомогти нашим відважним землякам, в пору, коли вони опинилися, так би мовити, „поміж змінами світів" у рідному краю, в найдальшій ґеоґрафічно частині нашої пляети — Південній Австралії, ми допомогли їм не лише матеріяльно, але і духовно та скріпили їхню віру в те, що Україна є там, де живуть українці.

Ми складаємо признання нашим дентистам і лікарям, які надавали Володимирові і Вікторові тут свою професійну допомогу безкоштовно, комітетові і всьому громадянству за щедру поміч. А мореплавців чекаємо знову.

Святополк Шумський

Зустріч ОДУМ в річницю незалежности

Цьогорічна зустріч ОДУМ Америки й Канади була присвячена радісній події — першій річниці Незалежности України. Відбулася вона на „Лейбер дей вікенд" в передмісті Чикаґо Блумінґдейл, в розкішній Індіян Лейк Резорті. Переважно зустрічі ОДУМ відбуваються на одумівській оселі „Україна" коло Лондону в Канаді, і лише деколи в містах, де є філії ОДУМ, для різноманітности. Це другий раз зустріч відбувалася в Чикаґо. Перший раз вона відбулася тут 1973 року й була присвячена 800-літтю міста Полтави. В підготові зустрічі брали участь всі члени управи філії та вся одумівська родина Чикаґо, яка єдина має свій дім й впродовж багатьох років була і далі є однією з найактивніших філій.

Усі імпрези зустрічі відбувалися на тій самій посілості, тому не було потреби тим, що прилетіли літаками, далеко кудись іти чи їхати. На перший день цієї успішної зустрічі, в п'ятницю вечором, де зібралася переважно молодь, був вечір гумору й розваги у молодечому виконанні.

В суботу у змаганнях гри в ґолф брали участь 48 учасників. Першість здобув Олександер Петруша з Дітройту. Не з меншим азартом учасники зустрічі, молоді й старші, грали в бінго.

Увечорі відбувся одумівський бенкет. За почесним столом сиділи: Микола Мороз — голова Центрального Комітету ОДУМ, — та з дружинами Андрій Шевченко — голова ОДУМ ЗСА, Віктор Ліщина — голова ОДУМ Канади, Микола Співак — голова одумівської оселі „Україна", Леонід Ліщина — редактор журналу ОДУМ „Молода Україна" та доповідачі: Владислав Кислий і Олексій Коновал. Керівники ОДУМ привітали учасників зустрічі, що відбувається в такі цікаві, небуденні дні існування організації ОДУМ. В. Кислий, журналіст з Києва, поділився своїми думками про сучасні нелегкі дні українського народу та прочитав свій вірш, присвячений Україні. Ол. Коновал, який був делегатом всесвітнього українського форуму, розповів про його перебіг та думки доповідачів, накреслив його позитиви та негативи, як рівнож відзначення річниці святкувань в Києві та інших містах. Він мав можливість говорити з багатьма особами з різних областей України та східньої діяспори.

Програмою бенкету керувала Олександра Косогор. Вона поінформувала, що керівники зустрічі вирішили цього року вибрати голосуванням членства ОДУМ, що було на зустрічі, короля, королеву, принца та принцесу зустрічі ОДУМ. І ними були вибрані: Віра Петруша з Дітройту — королева, яка між іншим виробила жетон зустрічі та „ті шорт", на яких зображено українця, що розірвав пута (ланцюг) на своїх руках, Тараса Ліщину з Торонто — королем, Наталку Яр з Міннеаполісу — принцесою, а Тимофія Косогора з філії Чикаґо — принцом. Пізніше, після вечері, відбулася забава до пізньої ночі під звуки оркестри „Веселі часи".

В неділю кульмінаційною точкою зустрічі був виступ мистецьких одиниць ОДУМ, який розпочато виступом Мотрі та Павла Пошиваника з Чикаґо. Вони виконали на бандурах „Зайчик" Гр. Китастого, „Київський вальс" Платона Майбороди та „Танок". Монтаж віршів українських поетів Павла Тичини, Василя Стуса, Олександра Олеся та Івана Багряного мистецьки прочитав Андрій Шевченко зі сходу Америки. Співоча група одумівок Чикаґо, Олександра Косогор, Катя і Маруся Луппо та Катя Куценко, виконали „Ой, ти береза" в обробці Гр. Верьовки „Ой ти ніченько" сл. Д. Луценка, муз. А. Пасковича та „Скрипка би не грала" в обробці В. Самойленка. Оксана Родак з Торонто, член ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича, виконала на бандурі „Мелодію" композитора А. Матвіяка та „Фантазію" на українську тему „Налетіли журавлі", композиція К. М'яскова. Між іншим, вона понад рік перебувала в Києві, в музичній консерваторії вивчаючи гру на бандурі та техніку дириґування. Танцювальна група хлопців з Торонто „Десна", якою керує Юрій Павлюк, а в ній танцюють окрім нього його брати Тарас і Петро та Богдан Пічак і Степан Кузів, виконали з великим азартом та вмінням танці „Кубань" та „Запорожиць".

Струнний ансамбль ОДУМ, Чикаґо, яким керує Віктор Войтихів від 1972 року, а перед тим керував його організатор Анатолій Луппо, впродовж десяти років, присвятив свій виступ світлій пам'яті композитора Ігоря Білогруда, який помер у березні цього року. І. Білогруд співпрацював з ансамблем впродовж багатьох років. В ансамблі грають: Олена Барабаш, Дора Турула, Володимир Мацкевич, Петро Осійчук, Микола Семітко та Віктор Войтихів. Ансамбль виконав в обробці Ігоря Білогруда „Ой не ходи Грицю", „Гопак" та „Гуцульську в'язанку", музику до якої написав І. Білогруд. Концерт закінчено відспіванням українського гимну в супроводі струнного ансамблю.

Після кінцевих „світових" змагань з бейсболу між збірними дружинами ОДУМ Америки й Канади була вечеря та виступ виконавців гавайських мелодій, присвячений, річниці незалежности України.

Око